

BULETINUL PAROHIEI

SFÂNTUL ILIE

HANUL COLȚEI

Cel care va răbda până în sfârșit, acela se va mântui.

(Matei 10, 22)

◆ Nr. 117 / 03 mai 2015 ◆

PREOT BOGDAN DEDU

CUM SE FACE UN POMELNIC

Când vin la biserică, mulți oameni aduc la sfântul altar, ca o obișnuință, un pomelnic, unde scriu atât numele lor, cât și ale celor pe care îi poartă în gând - rude, prieteni, cunoscuți etc. Gândindu-ne că v-ar fi de ajutor să cunoașteți câte ceva din importanța acestui gest, aparent simplu, am stat de vorbă cu părintele Bogdan Dedu,

consilier eparhial al Arhiepiscopiei Iașilor și preot slujitor la Biserica „Sfântul Spiridon” din Iași, care ne-a explicat cum se alcătuiește un pomelnic și la ce slujbe ale Bisericii se pomenesc cei vii sau adormiți.

Părinte consilier, cum se face un pomelnic?

Se întâmplă ca un creștin să aducă la biserică un pomelnic și să considere că a făcut tot ceea ce trebuia: va fi pomenit la biserică și cu aceasta și-a încheiat datoria sa, el nu mai are nimic de făcut. În realitate, este nevoie și de rugăciunea personală. Și aici ar trebui să existe un pomelnic. Acesta - fie că este scris, fie că nu - este de dorit să cuprindă cât mai multe nume: de la cei apropiați din familie - soț, soție,

copii, părinți, bunici, nași, prieteni - până la nefericiții acestei lumi. Părintele Sofronie Saharov ne îndeamnă: *Când vă rugați, rugați-vă pentru toți și pentru fiecare. Și adăugați: Pentru rugăciunile lor, pentru rugăciunile lui, miluiește-mă și pe mine. Astfel, puțin câte puțin, conștiința voastră se va lărgi.* În pomelnicul ce urmează a fi dus la biserică se trec numai numele de botez ale celor pe care dorim să-i pomenim (Ioan, Ana, Elena). Nu se trec numele prescurtate sau poreclele. Se înțelege, numai oamenii pot fi trecuți în pomelnic. Spun aceasta deoarece au fost cazuri în care cel care a alcătuit pomelnicul a considerat de cuviință să treacă și numele câinelui la care ținea foarte mult!

În cazul clericilor, numele este însoțit de denumirea treptei preoțești (de exemplu: „preotul Ioan” sau „ieromonahul Varsanufie”, „diaconul Grigore”), la fel pentru monahi sau monahii (de exemplu: „monahia Olimpiada”). Cei vii vor fi grupați împreună, la fel cei adormiți, menționându-se deasupra fiecărui grup: vii sau adormiți.

La ce slujbe ale Bisericii sunt pomeniți cei vii, și la ce slujbe, cei adormiți?

La Sfânta Liturghie se pomenesc atât viii, cât și cei adormiți - și este bine ca orice creștin care aduce jertfă la altar să aibă pomelnic și pentru cei vii și pentru cei morți,

pentru că sunt situații în care sunt aduse pomelnice fie numai pentru cei vii, fie numai pentru cei morți. Pentru Taina Sfântului Maslu se aduc numai pomelnice pentru cei vii. La fel și pentru slujba Acatistului. Pomelnice numai cu numele celor adormiți se aduc pentru slujba Parastasului.

Este bine să trecem în pomelnic necazurile, dorințele noastre pentru care ne rugăm?

Cea mai mare parte a pomelnicelor care ajung la altar conțin și însemnări legate de persoanele trecute acolo: în privința stării sau a dorințelor acestora (bolnavi, necăsătoriți, stăpâniți de patima beției etc.) sau chiar adevărate istorisiri, încât o pagină întreagă cuprinde numai două nume, iar restul e povestire. Cred că cel mai bine este să fie scris numai numele de botez, eventual, cu însemnarea celor care sunt bolnavi sau într-o situație specială („Ioan bolnav”). E drept că uneori și detaliile care însoțesc numele celor din pomelnic pot fi de folos, pentru că îi sunt de ajutor preotului pentru a realiza o raportare mai personală față de cei pomeniți. Totuși, ținând cont că, de multe ori, astfel de amănunte nu sunt potrivite cu viețuirea creștină (de pildă, se cere pedepsirea dușmanilor, ale căror nume sunt enumerate) sau sunt exagerate, cum spuneam, numele de botez este suficient. Dumnezeu știe mai bine

decât omul însuși ce anume îi este acestuia de folos.

Cei de altă credință pot fi trecuți în pomelnic? Ei se pomenesc la vreo rugăciune a Bisericii?

Un bun creștin, un creștin autentic nu poate să nu se roage pentru întreaga lume, îmbrățișându-i pe toți în dragostea sa. Spre aceasta trebuie tins. Așadar, nu numai pentru cei de altă credință se poate ruga, ci și pentru toți cei care, de obicei, sunt stigmatizați de societate pentru păcatele lor mari și evidente. O poate face în rugăciunea sa, dar o poate face și la slujba Sfântului Maslu, de pildă, a Acatistului, a Paraclisului, nădăjduind că mila lui Dumnezeu, atingându-le și acestora sufletul, îi va mișca spre înnoirea vieții.

Dar cei cuprinși de diferite patimi (bețivi, fumători etc.) sau cei necununați? Dar sinucigașii?

Da, există o slujbă a Bisericii unde se impune o exigență aparte în privința celor care sunt pomeniți: este vorba de Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie. Întrucât în cadrul Sfintei Liturghii sunt chemați la împărtășirea cu Trupul și Sângele lui Hristos numai cei care mărturisesc aceeași credință și sunt într-o stare duhovnicească corespunzătoare (într-o stare de pocăință), nu pot fi trecuți în pomelnic cei de altă credință (heterodocși sau adepți ai altor

religii), vrăjitorii, descântătorii sau cei care sunt cunoscuți ca trăind, persistând în păcate grave (ucidere, adulter etc.).

În cazul celor adormiți, nu pot fi trecuți în pomelnic cei care s-au sinucis pentru că, omorându-se, au refuzat darul vieții primit de la Dumnezeu și L-au refuzat pe Dumnezeu. Sfântul Nicodim Aghioritul numește sinuciderea treapta a douăsprezecea și ultimă a păcatului. Nu pot fi trecuți în pomelnic nici copiii morți nebotezați sau pruncii avortați.

Sfântul Simeon al Tesalonicului spune și de ce nu pot fi pomeniți cei pe care i-am enumerat mai sus sau cei asemenea lor. La Sfânta Proskomidie, când sunt pomeniți cei vii și cei adormiți, preotul scoate câte o părticică (miridă) pentru fiecare și o așază pe Sfântul Disc, acolo unde sunt așezate: Sfântul Agneț, care se va preface în Sfântul Trup al lui Hristos, miridele pentru Maica Domnului și cele pentru sfinți. Când, după prefacerea darurilor de pâine și vin în Trupul și Sângele Domnului, părticelele sunt puse în Sfântul Potir, acestea se unesc cu Sângele Lui. Dacă persoana pomenită este în stare potrivită împărtășirii (viață curată, stare de pocăință), primește în chip nevăzut împărtășirea Duhului (în momentul în care pune miridele pentru vii și adormiți în Sfântul Potir, preotul rostește: *Spală, Doamne, păcatele celor care s-au pomenit aici, cu*

cinstit Sângele Tău, pentru rugăciunile sfinților Tăi); dacă are o viață păcătoasă și nu se depărtează de păcat (dacă nu are stare de pocăință), atunci jertfa adusă îi va fi spre osândă. Așadar, este nevoie de atenție atât din partea celui care face și aduce pomelnicul, cât și din partea preotului.

În același timp, trebuie avut grijă ca nu cumva, oprindu-ne la respectarea exterioară a

rânduinelor bisericești, să devenim justițieri necruțători față de semenii noștri: să uităm adică de propriile păcate și să le judecăm numai pe ale acestora - poate pentru simplul fapt că ale noastre sunt ascunse, în vreme ce ale semenilor sunt cunoscute lumii. Împlinirea rânduinelor bisericești se cade a fi făcută în duhul dragostei.

Sursa: www.doxologia.ro

PROGRAMUL LITURGIC

- **Mărți:** 05 mai
18:00 – **Sfântul Maslu**
- **Vineri:** 08 mai
18:00 – **Vecernia și Litia**
- **Sâmbătă:** 09 mai
18:00 – **Vecernia și Litia**
- **Duminică:** 10 mai
08:00 – **Utrenia și Sfânta Liturghie**
→ *Duminica a V-a după Paști (a Samarinenței)*
→ *Sf. Ap. Simon Zilotul; Sf. Mc. Alfeu, Filadelf și Ciprian*

Str. Doamnei, Nr. 18, Sector 3, București

www.sfantul-ilie.ro